

hvori det kan udgaae" efterat Thinget i det Hele, en Afdeling deraf eller et eller flere Medlemmer have søgt at skaffe det en passende Form. Naar der er sagt, at, hvis den heromhandlede Betingelse opstilles, saa vilde meget Saa kunne forelægge Lovforslag, saa staaer dette ikke i Berøring med en anden Betragtning, som jeg vil fremsføre. Det er ingenlunde Meningen, troer jeg, at alle Medlemmer af Rigsdagen skulle, for at kunne erkjendes for at være dygtige og virksomme Medlemmer deraf, derfor ogsaa strax være istand til at forelægge Lovforslag og have Ret til at forlange, at Forhandlingerne indrettes saaledes, at ethvert Medlem kan føle sig istand til at forelægge Lovforslag. Det er at miskjende den Pligt, der paaligger enhver Rigsdagsmand, at underordne sig det Hele, og at indtage den Plads, som Enhver Enkelts Evner anvise ham; troer den enkelte Rigsdagsmand fuldkomment at have fattet Tanken til et Lovforslag, og ikke blot Tanken i dens Almindelighed, men til en virkelig Udførelse, men han dog ikke føler sig istand til selv at give den den ydre Skikkelse, som den skal have, saa er der Intet, der forhindrer ham, og der er ingen Skam i, at han anmoder Andre om at staae sig bi, som have bedre Evne dertil end han selv, og det er hans Pligt at gjøre dette, for at han kan forelægge sin Tanke i den Form, hvori den bedst kan erkjendes og bedst finde Indgang. Men skulde han ikke engang kunne finde Noget, der vilde paatage sig dette Arbejde for ham, eller skulde det endog saa forholde sig saaledes, at der virkelig var tilstrækkelig Grund til at ønske Hovedtanken lagt til Grund for en Lov, men en saadan Lov ikke for Diebliffet kunde udarbejdes af nogen Enkel, fordi ikke alle de Dplysninger vare tilstede, som maatte være tilstede, førend Loven kunde udarbejdes, saa gives der en anden Vej at gaae, og det er at andrage paa, at Regjeringen vil forelægge en saadan Lov, og det maa da være dens Pligt, at gjøre det, hvis den vil vedkjende sig Grundsaetningen; kan den ikke vedkjende sig Grundsaetningen, saa er det klart, hvad der da maa følge; Regjeringen maa gjøre Vedkommende opmærksom derpaa og vise den fra sig, og bringe

den saa alligevel under Forhandling, saa herfter der en Uoverensstemmelse imellem Regjeringen og Thinget om et Punkt, om hvis Vigtighed og Indflydelse man derfor ikke kan sige noget i Almindelighed. Jeg troer, at det enkelte Medlem tjener sig selv og tjener Sagen bedst ved enten at forelægge et veludarbejdet og velformet Lovforslag, naar han ved egne Kræfter kan gjøre det, eller ogsaa ved at give Afkald paa den Ære at være Proponent, af en Lov og indskrænke sig til at være Andrager om, at en Lov i den antydede Retning ved Andres Kræfter maa komme frem. Jeg troer, at det er meget vigtigt at holde paa den Erkjendelse, at man kan være en meget dygtig Rigsdagsmand, uden at Formerne skulle indrettes saaledes, at enhver enkelt Rigsdagsmand sættes istand til at gjøre Lovforslag.

J. N. Hansen:

Da den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Distict (Mourier), der udførlig har udtalt sig om sit Forslag under Nr. 16, allerede efter min Formening er tilstrækkelig imodgaaet, saa skal jeg ikke derom udtale mig mere. Jeg reiser mig altsaa kun, for at protestere mod den Paastand, som det ærede Medlem i sit Foredrag kom frem med, og som jeg troer, det er nødvendigt strax at protestere imod. Han udtalte nemlig, at et Lovforslag fra et enkelt Medlem, fra det Dieblif, det blev fremlagt paa Forsamlingens Bord, ikke længere er vedkommende Medlems Eiendom. Rigtigheden deraf kan jeg ingenlunde erkjende. Jeg troer ikke, at noget Medlem afstaaer sin Eiendomsret til sit Forslag, fordi han indbringer det her i Salen; jeg troer ikke engang, at han afstaaer sin Eiendomsret over det, forsaavidt det virkelig kommer til Behandling her i Salen; thi dersom det forelagte Udkastets § 26 bliver vedtaget, saa lyder jo denne § saaledes, at „saavel Regjerings-Forslag, som Forslag af Thingets Medlemmer kunne paa ethvert Trin af Behandling tages tilbage," altsaa ogsaa af vedkommende Forslagsstiller selv; men har han altsaa fuldkommen Eiendomsret over det endog heri Salen, saa maa jeg tilstaae, at han i en endnu høiere Grad beholder det udenfor Salen, og det var kun for at udtale dette, at jeg har reist mig.

Dernæst skred man til Afstemning, som